

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. S. Stratan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cimpoi, I. Secrieru, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Luiza Gafton
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăria
mun. Chișinău, Direcția generală transport public și căi de comunicație cu privire la
înlăturarea obstacolelor,

împotriva deciziei din 07 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 mai 2016, SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăriei mun. Chișinău și Direcției
generale transport public și căi de comunicație solicitând obligarea Consiliului
municipal Chișinău, Primăriei mun. Chișinău și Direcției generale transport public
și căi de comunicație de a înlătura parcările-auto din str. I. Pelivan, nr.11, str. I.
Pelivan, nr. 15, mun. Chișinău, de pe rețelele termice și încasarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în rezultatul controlului a
conductelor termice din mun. Chișinău, efectuat de către reprezentanții SA
„Termoelectrica”, s-a depistat amenajarea de către administrația publică locală a
două parcări pentru automobile pe rețelele termice cu diametrul de 108 mm din str.
I. Pelivan, nr. 11 și nr. 15, mun. Chișinău.

Sușține reclamantul că, prin instalarea pavajului pentru parcare
automobilelor se încalcă drepturile întreprinderii energetice referitoare la
descoperirea, deservirea și exploatarea conductelor termice și pune reclamantul în
imposibilitate de a-și onora obligațiunile față de consumatori, de a înlătura operativ
și eficient situațiile de avariere conform pct. 36 și pct. 54 ale Regulamentului cu
privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea Guvernului
nr. 434 din 09 aprilie 1998.

Indică reclamantul că, s-au încălcat prevederile art. 17 al Legii cu privire la
energetică, conform cărora obiectivele energetice au grad sporit de pericol. Pentru

asigurarea exploatării lor în siguranță, se stabilesc zone de protecție. Orice lucrare în zona de protecție se efectuează numai cu acordul întreprinderii sau organizației energetice, precum și prevederile art. 31 al Legii cu privire la energia termică și promovarea cogenerării, care statuează că pentru a se asigura protecția și funcționarea normală a rețelelor termice, pentru a se evita punerea în pericol a persoanelor, bunurilor și mediului se stabilesc zone de protecție a rețelelor termice. În scopul protecției rețelelor termice, persoanelor fizice și juridice li se interzice să efectueze lucrări de construcții de orice fel în zonele de protecție ale rețelelor termice fără acordul prealabil al unității termoelectrice, să limiteze ori să îngreuneze prin împrejurări, prin construcții ori în orice alt mod accesul la rețeaua termică a unității termoelectrice.

Declară reclamantul că, au fost admise abateri, inclusiv de la Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 434 din 09 aprilie 1998, pct. 40, conform căruia este interzis ca pe traseele conductelor termice, inclusiv pe culoarele de acces, să se ridice construcții, să se depoziteze materiale, să se execute lucrări subterane sau orice alte lucrări care ar dăuna exploatării și ar bloca accesul la conducte și la stațiile termice. Amenajarea parcarilor auto nu a fost coordonată cu SA „Termoelectrica”.

Prin hotărârea din 27 octombrie 2016 Judecătoria Centru, mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăria mun. Chișinău, Direcția generală transport public și căi de comunicație cu privire la înlăturarea obstacolelor.

Prin decizia din 07 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de SA „Termoelectrica” și s-a menținut hotărârea din 27 octombrie 2016 a Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

La 26 aprilie 2017, SA „Termoelectrica”, prin intermediul reprezentantului Anatolie Golban, a declarat recurs împotriva deciziei din 07 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 27 octombrie 2016 a Judecătoria Centru, mun. Chișinău, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată, cu obligarea Consiliului municipal Chișinău, Primăriei mun. Chișinău și Direcției generale transport public și căi de comunicație să înlătore parcarile-auto din str. I. Pelivan, nr.11, str. I. Pelivan, nr. 15, mun. Chișinău, de pe rețelele termice și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 225 lei, constituite din taxa de stat în mărime de 100 lei la înaintarea acțiunii în instanța de judecată, taxa de stat în mărime de 75 lei- la depunerea apelului, taxa de stat în mărime de 50 lei-la depunerea recursului.

În susținerea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond sunt adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material, or, aplicarea unei legi care nu trebuia aplicată și interpretarea în mod eronat a prevederilor legale, constituie temei de casare a hotărârii judecătorești.

Afirmă recurentul că, la respingerea acțiunii și apelului, instanța de fond și cea de apel nu au luat în considerare că admitând edificarea parcarilor pe conductele termice, autoritatea publică locală, în comun cu instanțele de judecată, își asumă riscul responsabilității în cazul situațiilor de avariere, fiind posibilă prejudicierea unităților de transport ce staționează, cât și persoanelor aflate în acestea.

Consideră că, hotărârea instanței de fond, precum și decizia instanței de

apel, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, normele de drept material au fost interpretate în mod eronat.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 07 martie 2017, iar SA „Termoelectrica”, prin intermediul reprezentantului Anatolie Golban, a declarat recurs la 26 aprilie 2017, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Termoelectrica”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Termoelectrica”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe,

suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SA „Termoelectrica”.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva deciziei din 07 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Luiza Gafton

Nicolae Craiu